

## CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

### DECIZIE

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Toma Nadejda

judcători

Filincova Svetlana

Bejenaru Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 martie 2017, în cauza penală în privința lui

**Col Aleftin Gheorghe**, născut la XXXXXX,  
originar și domiciliat XXXXXX.

#### **Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:**

1. Prima instanță: 09.09.2013 – 27.12.2013;
2. Instanța de apel: 24.01.2014 – 20.10.2014;  
Rejudecare: 1) 16.04.2015 – 11.04.2016;  
2) 01.12.2016 – 27.03.2017;
3. Instanța de recurs: 1) 21.01.2015 – 10.03.2015, dispusă rejudecarea;  
2) 13.07.2016 – 08.11.2016, dispusă rejudecarea;  
3) 12.06.2017 – 02.08.2017.

#### **CONSTATĂ:**

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 27 decembrie 2013, Col Aleftin Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin.(3) lit. c), d) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și încetat procesul penal în baza art. 187 alin.(1) Cod penal, pe motivul împăcării părților.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Russu Valerii și Avtutov Vladislav, în privința cărora hotărârile au devenit irevocabile.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a reținut că Col Aleftin, la 24 aprilie 2013, ora 02.00, prin înțelegere prealabilă, împreună cu Russu Valerii și Avtutov Vladislav, acționând din interes material, cu scopul sustragerii bunurilor altor persoane prin atac tâlhăresc, fiind mascați în măști și mănuși, prin fereastră, au pătruns în domiciliul din XXXXXX, ce aparține lui Costandoglo Zinaida, unde în continuarea intențiilor sale criminale, Col Aleftin a aplicat lui Vîlcu Pavel o lovitură

peste față cu ranga metalică, apoi toți trei au intrat în una din odăile casei, unde Col Aleftin a început a aplica lui Ianac Ana, cu mâinile și cu un pantof găsit în casă, lovituri în regiunea capului și în diferite părți ale corpului, ce erau însoțite de amenințări cu răfuiala fizică asupra acesteia și aplicarea violenței fizice în privința copilului ei minor XXXXXX, pe care l-au luat cu forța de la aceasta și l-au dus în altă odaie. Apoi, Col Aleftin i-a legat lui Ianac Ana pe cap un pulover, inclusiv mâinile și picioarele, iar Avtutov Vladislav i-a stropit degetele de la picioare cu apă de colonie și, sub amenințarea de a-i da foc la degete, i-au cerut bani. Negăsind și neprimind bani, Col Aleftin, Avtutov Vladislav și Russu Valerii, i-au înapoiat fiul ei minor XXXXXX, dar Col Aleftin, continuându-și acțiunile sale, a aruncat peste ambii un covor și a aplicat lui Ianac Ana lovituri cu mâinile în diferite părți ale corpului, iar față de Vîlcu Pavel a aplicat violența prin efectuarea diferitor tăieturi cu foarfeca pe mâini, cauzându-i vătămări corporale grave sub formă de traumă gravă a ochiului stâng, cu lezarea globului ocular și pierderea totală a vederii la ochiul stâng, ceea ce a provocat pierderea 1/3 a capacității de muncă, iar lui Ianac Ana, vătămări corporale sub formă de excoriații pe palma dreaptă la nivelul osului primului deget, leziuni ce au provocat dereglarea sănătății pe un termen nu mai mare de 6 zile.

În timpul atacului, Avtutov Vladislav, Col Aleftin și Russu Valerii, în mod deschis au sustras telefonul mobil de model „Nokia M095”, în valoare de 1200 lei, ce aparținea lui Ianac Ana, astfel, cauzându-i un prejudiciu material.

Tot *Col Aleftin*, la începutul lunii aprilie 2013, aproximativ la ora 19.00, acționând din interes material, în scopul sustragerii bunurilor altor persoane, aflându-se în gospodăria lui Calciu P. din str.Chirova, nr. 386, s. Cazaclia, în mod deschis a sustras de la Bannu Ana, telefonul mobil de model „Nokia 2630”, în valoare de 500 lei, cauzându-i un prejudiciu material.

În motivarea soluției date instanța, reieșind din materialul probator administrat, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Col Aleftin urmează a fi corect reîncadrate în baza art. 188 alin.(3) lit. c), d) Cod penal, considerând că nu s-a dovedit săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(5) Cod penal, de care a fost învinuit.

**3.** Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apeluri:

- **procurorul**, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care A. Col să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 188 alin.(5) Cod penal și stabilită pedeapsa de 13 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, argumentând că instanța greșit a reîncadrat juridic fapta inculpaților din prevederile art. 188 alin.(5) în cele ale art. 188 alin.(3) lit. c), d) Cod penal, întemeindu-și soluția doar pe declarațiile inculpaților, și incorect a apreciat critic declarațiile părții vătămate Ianac A., care a declarat că inculpații au solicitat suma de 10 000 euro;

- **inculpatul A. Col**, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că probele administrate nici într-un mod nu

demonstrează vinovăția sa în comiterea atacului tâlhăresc, dânsul neparticipând la comiterea acestei infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 20 octombrie 2014 au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința în partea condamnării lui A. Col în baza art. 188 alin.(3) lit. c), d) Cod penal și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care Col Aleftin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin.(3) lit. c) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, Col Aleftin, la data de 24 aprilie 2013, în jurul orei 02<sup>00</sup>, împreună și după înțelegerea prealabilă cu Russu Valerii și minorul Avtutov Vladislav, acționând cu intenția de a comite un atac tâlhăresc și de a sustrage bunurile altei persoane, armați cu tijă metalică, în măști și mănuși, au pătruns prin fereastră în domiciliul XXXXXX, care aparține lui Constandoglo Zinaida, unde în continuarea intenției sale criminale, Col Aleftin i-a aplicat o lovitură cu tija metalică peste față lui P. Vîlcu. După aceasta, Avtutov Vladislav, Col Aleftin și Russu Valerii au intrat într-o odaie a domiciliului indicat, unde au început să-i aplice cu mâinile și cu pantoful, pe care l-au găsit în casă, multiple lovituri peste față și diferite regiuni ale corpului lui Ianac Ana, însoțite cu amenințări de răfuială fizică, și de asemenea, amenințări de aplicare a violenței în privința copilului ei minor – XXXXXX, pe care l-au luat cu forța de la aceasta și l-au dus în altă odaie.

Ulterior, Avtutov Vladislav, Col Aleftin și Russu Valerii i-au pus lui Ianac Ana pe cap un pulover și l-au legat, i-au legat mâinile și picioarele, iar Avtutov Vladislav i-a stropit degetele de la picioare cu apă de colonie și sub amenințarea de a-i da foc la degete, pretindea de la Ianac Ana, confecții de aur și bani.

Neprimind suma și bunurile solicitate, l-au adus înapoi pe fiul minor al lui Ianac Ana, au pus deasupra ambilor un covor țesut de casă și din nou au început să-i aplice lovituri lui Ianac Ana. În privința lui P. Vîlcu, inculpații au început a-i aplica tăieturi cu foarfeca la mâini. În urma acțiunilor indicate, lui P. Vîlcu i-au fost cauzate leziuni corporale grave sub formă de traumă gravă a ochiului stâng cu lezarea globului ocular și pierderea totală a vederii ochiului stâng, care au provocat pierderea a 1/3 din capacitatea de muncă, iar lui A. Ianac i s-au cauzat leziuni corporale sub formă de excoriații pe palmă dreaptă la nivel de os al primului deget, care se referă la leziuni corporale ce au provocat dereglarea sănătății pe un termen de 6 zile.

Pe parcursul atacului tâlhăresc Avtutov Vladislav, Col Aleftin și Russu Valerii, în continuarea realizării intenției lor criminale, au sustras deschis telefonul de marca „Nokia” M095” la prețul de 1200 lei, cauzându-i părții vătămate Ianac Ana o daună materială în mărime de 1200 lei.

Instanța de apel a menționat că instanța de fond greșit a reținut în acțiunile lui A. Col semnul calificativ prevăzut la lit. d) alin.(3) art.188 Cod penal, deoarece din materialele dosarului rezultă că inculpatului nu i-a fost înaintată această învinuirea,

ceea ce este o încălcare vădită a limitelor judecării cauzei penale, deoarece aceasta se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Referitor la solicitarea procurorului privind reîncadrarea juridică a faptei inculpaților în baza art.188 alin.(5) Cod penal, instanța de apel a reținut că partea vătămată A. Ianac, abia peste trei luni de la prima audiere, a declarat despre suma pretinsă de către inculpați, și anume 10 000 euro, iar ulterior, în ședința instanței de apel a declarat că a fost chemată de către reprezentanții organului de urmărire penală și a semnat ceva, dar ce anume nu ține minte. La fel, menționând că, atât inculpații, cât și părțile vătămate au negat faptul solicitării sumei de 10 000 euro, astfel, ajungând la concluzia că această circumstanță nu poate fi reținută drept probă, și cu atât mai mult, nu poate servi semn calificativ la reîncadrarea juridică a faptei inculpaților.

6. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recursuri ordinare de către:

- **procuror**, care, invocând temeiurile pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12), 16) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pe motiv că instanța, în decizia pronunțată, la fila 17, greșit a ajuns la concluziile că partea vătămată A. Ianac a declarat la data de 03.07.2013 despre faptul pretinderii sumei de 10 000 euro, abia după trei luni de la prima audiere a acesteia, de asemenea, aceasta a declarat atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de apel că peste un timp oarecare a fost chemată de a se prezenta la organele de urmărire penală unde a semnat ceva, dar ce a semnat nu ține minte și că partea vătămată a insistat că la data de 03.07.2013 nu a dat asemenea declarații, de rând ce partea vătămată A. Ianac la faza de urmărire penală, cât și la judecarea cauzei în prima instanță a declarat despre faptul solicitării sumei de 10 000 euro, eroare ce a constituit motivul reîncadrării juridice greșite a faptei inculpaților și individualizarea greșită a pedepsei stabilite acestora;

- **avocatul V. Cimpoș** în numele inculpatului A. Col, casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, pe motiv că instanța nemotivat a respins demersul prin care s-a solicitat audierea martorilor XXXXXX, care ar fi dovedit alibiul inculpatului A.Col, iar pe motiv că a încheiat contract de asistență juridică cu rudele inculpatului abia la 22.12.2014, recursul motivat îl va depune nu mai târziu de 15.01.2015.

În recursul din 26.01.2015 depus de către avocatul V.Cimpoș în numele inculpatului A.Col, s-a solicitat casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, iar în susținerea cerințelor înaintate, recurentul a invocat aceleași argumente indicate în recursul precedent, completându-l cu critica ce ține de ignorarea instanței de apel a faptului că inculpații au dat declarații contradictorii, cu scopul de a-l învinovăți de cele comise și pe inculpatul A.Col, și că instanțele nu au ținut cont de faptul că inculpatul suferă de debilitate ușoară și sindrom psihopatic.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2015 au fost respinse ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de avocatul

V.Cimpoeș în numele inculpatului A.Col și admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei, pe motiv că instanța de apel, încălcând cerințele art. 414 Cod de procedură penală, a constatat circumstanțe de fapt care contravin probelor cercetate în ședința instanței de apel, în care s-au cercetat declarațiile părții vătămate A.Ianac, deși existau divergențe referitoare la suma pretinsă de către inculpați. La fel, instanța de apel nu a verificat lista probelor prezentate de partea acuzării, în care erau anexate și declarațiile părții vătămate date la faza de urmărire penală, care după conținut, sunt în contradicție cu declarațiile acestora date în ședința instanței de apel și nu a motivat de ce a admis unele probe, fără a le respinge pe altele.

Totodată, instanța de recurs a indicat că, la rejudecarea cauzei urmează să se țină cont de ordonanța de suspendare condiționată a urmăririi penale, care a fost pornită pe indicii infracțiunii prevăzute la art. 312 Cod penal în privința părții vătămate A. Ianac, și să ia în considerație eroarea de drept comisă de prima instanță, care nu a constatat fapta pentru care inculpații au fost condamnați.

**8.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 aprilie 2016, au fost admise apelurile declarate de procuror și de inculpatul A.Col, casată parțial sentința, în latura penală, în partea învinuirii lui Col Aleftin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(5) Cod penal și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost recunoscut vinovat și condamnat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(3) lit. c) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

**9.** Pentru pronunțarea hotărârii date instanța de apel a constatat că Col Aleftin, la 24 aprilie 2013, ora 02.00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Russu Valerii și minorul Avtutov Vladislav, acționând din interes material, cu scopul sustragerii bunurilor altor persoane prin atac tâlhăresc, înarmați cu o tijă metalică, fiind în măști și mănuși, au pătruns prin fereastră în domiciliul din str. Lenin 57, s. Cazaclia, r-nul Ceadâr-Lunga, ce aparține lui Costandoglo Zinaida, unde în continuarea intenției sale criminale, Col Aleftin a aplicat o lovitură în față cu tija metalică lui Vîlcu Pavel. După aceasta, Col Aleftin, Russu Valerii și Avtutov Vladislav au intrat în una din odăile locuinței, unde au început să-i aplice lui Ianac Ana multiple lovituri cu mâinile și cu un pantof, pe care l-au găsit în casă, peste diferite părți ale corpului, însoțite de amenințări cu răfuiala fizică și de amenințări cu aplicarea violenței în privința copilului ei minor XXXXXX, pe care l-au luat cu forța de la aceasta și l-au dus în altă odaie. Ulterior, Col Aleftin, Russu Valerii și Avtutov Vladislav i-a legat lui Ianac Ana pe cap un pulover, inclusiv mâinile și picioarele, iar Avtutov Vladislav i-au stropit degetele de la picioare cu apă de colonie și sub amenințarea de a-i da foc la degete, i-au cerut bijuterii din aur și bani. Negăsind și neprimind suma cerută, Col Aleftin, Avtutov Vladislav și Russu Valerii, i-au înapoiat lui Ianac Ana pe fiul ei minor XXXXXX, au aruncat peste ambii un covor și din nou au început să-i aplice lovituri lui Ianac Ana cu mâinile în diferite părți ale corpului, iar față de Vîlcu Pavel au aplicat violența prin efectuarea diferitor înțepături cu foarfeca în palma mâinilor.

În rezultatul acțiunilor indicate lui Vîlcu Pavel i-au fost cauzate vătămări corporale grave sub formă de traumă gravă a ochiului stâng, cu lezarea globului ocular și pierderea totală a vederii la ochiul stâng, ceea ce a provocat pierderea 1/3 a capacității de muncă, iar lui Ianac Ana - vătămări corporale sub formă de excoriații pe palma dreaptă la nivelul osului primului deget, leziuni ce au provocat dereglarea sănătății pe un termen nu mai mare de 6 zile. În timpul atacului, în continuarea realizării intenției criminale, Avtutov Vladislav, Col Aleftin și Russu Valerii, în mod deschis au sustras telefonul mobil de model „Nokia M 095”, în valoare de 1200 lei, ce aparținea lui Ianac Ana, astfel cauzându-i un prejudiciu material.

În motivarea soluției date instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, precum cercetând și apreciind fiecare probă anexată la materialele dosarului, și anume declarațiile părților vătămate P.Vîlcu, A.Ianac, date în prima instanță și suplimentar în instanța de apel, cât și actele cauzei, a conchis că și-a găsit confirmare vinovăția inculpatului A.Col în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(3) lit. c) Cod penal, *tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor, însoțite de violență periculoasă pentru viață sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două sau mai multe persoane, de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu folosirea altor obiecte în calitate de armă, cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.*

Instanța de apel a ajuns la o astfel de concluzie, reieșind din faptul că, partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente privind prezența în acțiunile inculpatului a calificativului „*atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor în proporții deosebit de mari*”, acest calificativ a fost incriminat, reținându-se declarațiile părții vătămate A.Ianac, pe care instanța le-a apreciat critic, deoarece vin în contradicție cu declarațiile depuse de partea vătămată P.Vîlcu, care a afirmat că inculpatul în acea seară nu au indicat suma de bani concretă, ci doar au cerut bani, declarații ce coincid cu cele ale inculpaților V.Russu și A.Avtutov.

La fel, instanța de apel a respins argumentul părții acuzării că declarațiile lui P.Vîlcu nu puteau fi reținute, fiindcă dânsul putea să nu audă de suma de 10000 euro, așa cum se afla în altă odaie, iar după ce a fost lovit și-a pierdut cunoștința, deoarece, deși acesta într-adevăr se afla în altă odaie, dar a descris clar circumstanțele petrecute cu A.Ianac, de unde reiese că nu a auzit nimic despre o careva sumă anumită de bani.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat că, nu sunt suficiente pentru a fi puse la baza condamnării inculpatului A.Col pentru săvârșirea atacului asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor altei persoane în proporții deosebit de mari declarațiile părții vătămate A.Ianac, deoarece inițial partea vătămată, fiind audiată în cadrul urmăririi penale, după câteva ore de la săvârșirea infracțiunii la 24.04.2013 și 26.04.2013, a descris circumstanțele comiterii faptei în privința ei și a lui P.Vîlcu, menționând că atacatorii prin amenințare și aplicarea violenței au solicitat de la ea o sumă de bani și bijuterii de aur, ca la 29.05.2013, să solicite încetarea cauzei penale în privința lui V.Russu și V.Avtutov, în legătură cu faptul împăcării și restituirii

prejudiciului cauzat, iar apoi, la 03.07.2013, să solicite anularea ordonanței din 13.06.2013, prin care s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui V.Avtutov, indicând în cerere că „atunci când i-au legat picioarele și au început să-i toarne ceva pe picioare, pentru a-i da foc, unul dintre atacatori a cerut bani în sumă de 10000 euro, acesta avea o voce răgușită, era cel ce dădea indicații pentru a-i lega picioarele și să-i dea foc”, anume atunci când V.Avtutov și familia acestuia nu i-au acordat ajutorul material promis lui P.Vîlcu pentru tratament. Mai mult că, aceasta nu a indicat dacă ar fi avut posibilitatea să dețină o astfel de sumă.

Insuficiente de a fi puse la baza circumstanței agravante a indicat instanța de apel, sunt și declarațiile inculpatului V.Russu depuse în cadrul urmăririi penale, unde acesta a declarat că A.Col vorbea despre o femeie că are bani în sumă de 5000 euro și ei pot s-o jefuiască, acestea nici de cum nu probează prezența în acțiunile inculpaților a calificativului „*proporții deosebit de mari*”, și acestea vin în contradicție cu declarațiile lui V.Avtutov, care a declarat că dânsul era de acord să jefuiască casa indicată de A.Col, pe motiv că acolo se găsește o sumă mare de bani, mai mult de 1000 lei. Mai mult, instanța a conchis că declarațiile inculpaților V.Russu și V.Avtutov, coincid cu cele ale părților vătămate A.Ianac și P.Vîlcu, cu excepția cerinței sumei de 10000 euro, iar careva dubii de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor V.Russu și V.Avtutov la descrierea faptei comise, instanței nu i-au apărut. Prin urmare, instanța de apel a dedus că nu și-a găsit confirmare, din probele administrate, că inculpații aveau intenția de a sustrage bunuri în proporții deosebit de mari sau în proporții mari de la părțile vătămate.

Sub un alt aspect, instanța de apel a considerat că acțiunile întreprinse din partea organului de urmărire penală, care în privința lui A.Ianac au pornit cauza penală pe învinuirea în baza art. 312 alin.(1) Cod penal, care a fost suspendată prin ordonanța procurorului din 18.12.2014, în condițiile în care nu este pronunțată în cauza dată o decizie irevocabilă, pot fi calificate ca o influență asupra părții vătămate A.Ianac.

Critic a apreciat instanța de apel și afirmațiile inculpatului A.Col, precum că dânsul nu a participat la săvârșirea infracțiunii și ale lui V.Russu și V.Avtutov că nu dânsii, dar A.Col a intrat în domiciliul părților vătămate înarmat cu tijă metalică cu care a aplicat o lovitură lui P.Vîlcu și cu mâinile și pantoful a aplicat lovituri lui A.Ianac, deoarece vin în contradicție cu materialul probator administrat pe caz.

Respectiv, instanța de apel, reținând prevederile art. 325 alin.(1) Cod de procedură penală, a conchis că, prima instanță, reîncadrând acțiunile inculpatului A.Col din prevederile art. 188 alin.(5) în cele ale art. 188 alin.(3) lit. c), d) Cod penal, incorect a reținut semnul calificativ la lit. d) - *tâlhăria săvârșită cu o deosebită cruzime*, care nu a fost reținut în învinuire și nici în rechizitoriu, iar din oficiu prima instanță nu a fost în drept să-l completeze în sensul agravării învinuirii inculpatului A.Col.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a considerat că prima instanță nu a acordat deplină eficiență principiilor de individualizare a pedepsei și nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art.16

alin.(4) Cod penal se califică ca infracțiune gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care are antecedente penale nestinse, nu are loc permanent de trai, se caracterizează negativ, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, fiind reținută ca circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte infracțiuni, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de apel, reținând prevederile art. 34, 72, 82 alin.(2) Cod penal, a conchis că acestuia urmează a-i fi aplicată pedeapsă sub formă de închisoare, fiind una proporțională cu gravitatea faptei comise, care va fi în măsură să atingă scopul pedepsei penale.

**10.** Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- **procurorul**, care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei, nefiind de acord cu soluția instanței de apel în partea calificării acțiunilor inculpatului, pe motiv că instanța de apel incorect a conchis că nu și-a găsit confirmare faptul că atacatorii i-ar fi solicitat lui A.Ianac suma de 10000 euro și că aceștia ar fi avut intenția de a sustrage bunuri în proporții deosebit de mari sau în proporții mari de la partea vătămată, deoarece în cadrul urmăririi penale partea vătămată a declarat că suma de 10000 euro de la dânsa a fost cerută în momentul atacului tâlhăresc și nu a luat în considerație declarațiile acesteia date în ședința de judecată, în care dânsa a concretizat că din motiv că s-a aflat în stare de șoc nu a anunțat acest fapt în declarațiile primare date la urmărirea penală, iar apoi peste o perioadă de timp și-a adus aminte de suma solicitată.

Recurentul a indicat că, instanța nu a enumerat mijloacele de probă prezentate de partea acuzării, nu le-a descris și apreciat în coroborare cu restul probelor, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, astfel nu a dat apreciere declarațiilor inculpaților V. Avtutov și V. Russu date la urmărirea penală, întemeindu-și soluția doar pe cele date în instanță, astfel nu s-a pronunțat asupra argumentului părții acuzării invocat în apel, și anume că în declarațiile sale V.Russu a făcut referire la suma de 5000 euro, care putea fi jefuită de la o femeie din s.Cazaclia și, în cazul dat, acțiunile inculpatului A.Col urmau a fi corect încadrate în baza art.188 alin.(5) Cod penal, iar a lui V. Avtutov și V.Russu - în baza art. 188 alin.(4) Cod penal;

- **inculpatul A.Col**, fără a invoca vreun temei prevăzut la art. 427 Cod de procedură, a solicitat casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare, invocând că instanța de apel incorect și-a întemeiat concluzia de vinovăție pe declarațiile inculpaților V. Avtutov și V. Russu, precum și a părților vătămate, pe când acestea urmau a fi apreciate critic, și anume a inculpaților, pe motiv că dâșii au dorit să ducă organul de urmărire penală în eroare și neîntemeiat să-l incrimineze și pe dânsul, cu condiția ca să le poate fi stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, iar a părților vătămate, pe motiv că aceștia nu au putut confirma ce sumă ar fi solicitat inculpații de al ei, o dată indică la suma de 10000 euro, apoi la 5000 euro; în privința

inculpaților V. Avtutov și V. Russu de către organele de resort a fost aplicată forța psihică pentru a-i impune să declare că și dînsul a participat la comiterea infracțiunii, nu a avut loc recunoașterea persoanei după fotografie, prin ce nu au fost respectate drepturile sale la un proces echitabil.

**11.** Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2016 au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror și inculpatul Col Aleftin, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 aprilie 2016 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

**12.** În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs, notificând prevederile art. 414, 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, și analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, a constatat că prevederile legale menționate, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauzei în ordine de apel.

După cum rezultă din actele cauzei, prima instanță, cercetând și apreciind probele administrate, a conchis că acțiunile inculpatului A.Col urmează a fi reîncadrate din prevederile art. 188 alin .(5) în cele ale art.188 alin. (3) lit. c) Cod penal, deoarece nu a fost dovedit faptul că inculpatul ar fi cerut de la partea vătămată A. Ianac suma de 10000 euro și că acesta la comiterea infracțiunii a acționat în exces de autor.

Admițând apelurile declarate de procuror, de avocatul S. Beriozov și inculpatul A.Col, instanța de apel a casat parțial sentința și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care l-a recunoscut vinovat pe inculpatul A.Col în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(3) lit. c) Cod penal, excluzând din învinuire semnul calificativ prevăzut la lit. d) a normei date - „*tâlhăria săvârșită cu o deosebită cruzime*”.

Instanța de recurs, notificând prevederile art. 93, 99 Cod de procedură penală, a reținut că, din materialele dosarului, și anume din partea descriptivă a deciziei instanței de apel rezultă că, instanța și-a bazat concluziile pe probe administrate în cadrul urmăririi penale, în prima instanță, cât și suplimentar în instanța de apel, și anume: declarațiile părților vătămate A.Ianac, P.Vîlcu, a inculpaților, și probele scrise - plângerea părții vătămate A.Ianac, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 24.04.2013 și 25.04.2013, de predare benevolă din 24.04.2013, de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 25.04.2013, de examinare a obiectului din 25.04.2013, de confruntare din 02 și 03.05.2013, rapoartele de expertiză medico-legală nr.63 din 26.04.2013 și nr.55/doc din 14.05.2013 și altele.

Totodată, constatând că există contradicții esențiale între declarațiile părții vătămate A.Ianac depuse în ședința de judecată și cele date în cursul urmăririi penale, referitor la solicitarea sau nu a sumei de bani 10000 euro, care de fapt și este proba de bază ce stă la calificarea acțiunilor inculpaților, instanța de apel nu a motivat care anume din aceste declarații a părții vătămate urmează a fi reținute și considerate a fi veridice. Aceiași situație se întrevide și la declarațiile părții vătămate P.Vîlcu, cât și a inculpatului V.Russu potrivit căroră A.Col le-a spus că persoana pe care urmează să o jefuiască dispune de bani în sumă de 5000 euro. Mai

mult, instanța bazându-și concluziile pe unele probe, cum ar fi declarațiile inculpaților V. Avtutov și V. Russu date la urmărirea penală (f.d.39-40, 62, 171, vol.1), a părții vătămate A.Ianac și cererea acesteia (f.d.36, 37, vol.3, f.d.200, vol.4), nici nu le-a cercetat în ședința de judecată, fapt ce rezultă din procesul-verbal al ședinței instanței de apel (f.d.133-135, vol.5).

Astfel, instanța de recurs a constatat că instanța de apel nu a îndeplinit indicațiile Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10.03.2015, nu a motivat convingător concluzia cu privire la declarațiile părții vătămate A.Ianac, deși există divergențe referitor la suma pretinsă de către inculpați, invocată în apelul declarat de procuror și declarațiile ei date în instanța de apel, încălcând prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, care stipulează că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsură în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

**13.** Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 martie 2017, au fost admise apelurile declarate de procuror și de inculpatul Col Aleftin, casată parțial sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 27 decembrie 2013, prin care a fost condamnat inculpatul Col Aleftin Gheorghe pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c), d) Cod penal, în partea constatării vinovăției și stabilirii pedepsei acestuia și în partea încasării cheltuielilor de judecată cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care Col Aleftin Gheorghe a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, și stabilită pedepea sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În rest celelalte dispoziții ale hotărârii atacate au fost menținute.

**14.** În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prin actul de sesizare a instanței (rechizitoriul), procurorul a calificat acțiunile inculpatului Col Aleftin în limitele indicilor calificativi prevăzuți de art. 188 alin. (5) Cod penal - *tâlhăria, adică atacul săvârșit în scopul sustragerii bunurilor în proporții deosebit de mari, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, cu amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de trei persoane deghizate, prin pătrundere în încăpere, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu vătămarea gravă a integrității corporale*, însă instanța de fond a reținut că, din analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate pe tot parcursul procesului penal, se conturează un puternic dubiu cu privire la săvârșirea de către inculpat a infracțiunii imputate, reîncadrând acțiunile acestuia în baza art. 188 alin. (3) lit. c), d) Cod penal.

Instanța de apel, analizând probele administrate la materialele dosarului, a considerat că acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente și suficiente privitor la prezența în acțiunile inculpatului Col Aleftin, a calificativului „*atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor în proporții deosebit de mari*”, iar probele prezentate în acest sens sunt contradictorii, din care considerente acestea nu au fost reținute în acțiunile inculpatului.

În acest context, instanța de apel a menționat că, declarațiile depuse de Ianac Ana privind scopul sustragerii bunurilor în proporții deosebit de mari sunt dubioase și contradictorii, deoarece depunând plângere la poliție despre fapta infracțională comisă în privința ei, nu a indicat faptul că, de la dânsa se solicita suma de 10 000 euro, în procesul infracțiunii comise (f.d. 3, vol. I). Ulterior, fiind audiată la data de 24 aprilie 2013 și la 26 aprilie 2013 (f.d. 103, 106, vol. I), Ianac Ana nu a declarat despre faptul că inculpații solicitau de la dânsa 10 000 euro, în procesul infracțiunii comise.

Totodată, instanța de apel a subliniat că la data de 11 iunie 2013, Ianac Ana și Vîlcu Pavel au încheiat tranzacție de împăcare cu Avtutov Vladislav în limitele art. 109 Cod penal (f.d. 179, vol. II) și în acest caz părțile vătămate nu au indicat că inculpații în cadrul infracțiunii comise ar fi pretins suma de 10000 euro, or, pe parcursul urmăririi penale Ianac Ana s-a aflat în contact permanent cu procurorul și ofițerul de urmărire penală, cu participarea ei fiind întocmite acte procedurale și a avut posibilitate, după ce a trăit șocul infracțional, să comunice procurorului faptul pretinderii sumei de 10000 euro, însă ea nu a comunicat respectivul fapt timp îndelungat.

La fel, instanța de apel a indicat că, partea vătămată Ianac Ana doar la data de 03 iulie 2013 adresează procurorului o plângere, prin care solicită reluarea urmăririi penale în privința inculpatului Avtutov Vladislav, pe motiv că părinții inculpatului minor - Avtutov Vladislav nu-și onorează obligațiile asumate în cadrul tranzacției de împăcare din data de 11 iunie 2013 (f.d. 36, vol. III). Concomitent, fiind audiată la data de 03 iulie 2013, în calitate de parte vătămată Ianac Ana de prima dată, prin declarație scurtă, a declarat că inculpații au pretins ilegal de la dânsa suma de 10000 euro.

Astfel, instanța de apel a considerat că, declarațiile părții vătămate Ianac Ana în partea pretinderii ilegale a sumei de 10000 euro, sunt departe de a fi constante (pe parcursul procesului penal) și coerente, cuprinzând numeroase contradicții. Ulterior, în privința lui Ianac Ana, fiind pornită urmărirea penală pe faptul declarațiilor mincinoase depuse în cadrul respectivului proces penal, fapt care trezește mari îndoieli despre veridicitatea informațiilor comunicate de Ianac Ana în partea pretinderii ilegale a sumei de 10000 euro.

Instanța de apel, judecând cauza a recurs la criteriul probei apte să elimine „orice îndoială rezonabilă”, astfel că, pentru a exclude îndoiala rezonabilă instanța a expediat citații în adresa părților vătămate Ianac Ana și Vîlcu Pavel, pentru a constata atitudinea părților vătămate față de motivele invocate în cererile de apel examinate, de argumentele părților, și să se convingă personal asupra veridicității declarațiilor făcute cu referință la suma ilegal pretinsă de către inculpați. În ciuda tuturor demersurilor făcute de instanța de apel, nu au putut fi reaudiați în instanța de apel Ianac Ana și Vîlcu Pavel.

În așa caz, instanța a considerat că, depozițiile părții vătămate Ianac Ana din data de 03 iulie 2013 au fost făcute sub influența negativă a faptului că părinții inculpatului minor, Avtutov Vladislav nu-și onorau obligațiile asumate în cadrul

tranzacției de împăcare, și în viziunea instanței de apel respectivele declarații nu au permis formularea condamnării inculpatului în baza art. 188 alin. (5) Cod penal. Respectiva concluzie reiese din analiza actelor procedurale și anume din cererea de reluare a urmăririi penale în privința lui Avtutov Vladislav, în conținutul căreia lipsește mențiunea despre suma de 10000 euro ilegal pretinsă și din declarațiile depuse de Ianac Ana în aceiași zi, doar că peste aproape 3 luni de la infracțiunea comisă, unde ultima succint indică că de la ea ilegal s-a pretins de către inculpați suma de 10000 euro.

Instanța de apel a considerat întemeiate argumentele acuzatorului de stat invocate în cererea de apel, că partea vătămată Vîlcu Pavel putea să nu audă despre suma de 10 000 euro, așa cum acesta se afla în altă odaie și timp îndelungat s-a aflat în stare de inconștiență, însă respectivul fapt nu indică incontestabil că inculpatul a pretins suma de 10 000 euro.

În concluzie, examinând probele în ansamblu, selectând doar informațiile prezentate de către Ianac Ana care se confirmau și se suprapuneau cu declarațiile părții vătămate Vîlcu Pavel, declarațiile inculpaților Russu Valerii și Avtutov Vladislav, declarații care în ansamblul lor se confirmau și se completau până la momentul când Ianac Ana a depus cerere privind anularea tranzacției de împăcare, instanța de apel a conchis că declarațiile părții vătămate Ianac Ana făcute de la data de 24 aprilie 2013 și la 26 aprilie 2013 sunt veridice, dar nu cele depuse la 03 iulie 2013 și în instanța de fond, în partea solicitării ilegale a sumei de 10000 euro din partea inculpaților.

Totodată, instanța de apel a considerat, că în prezenta speță este incident temeiul pentru a casa sentința pe motiv că a intervenit o lege penală mai favorabilă inculpatului, și necesar de a fi aplicat caracterul retroactiv al Legii penale, remarcând faptul că, potrivit cursului valutar stabilit de Banca Națională a Moldovei, la data de 24 aprilie 2013, 5000 euro constituiau suma de 79700 lei, iar din conținutul art. 126 Cod penal, este relevant faptul că *„se consideră proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei”*.

Astfel, instanța de apel a indicat în calculele făcute salariul mediu lunar pe economie prognozat la data pronunțării deciziei, astfel potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1233 din 09.11.2016, a fost aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2017, acesta fiind stabilit în mărime de 5300 lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislație. Calculând suma care constituie proporții mari, s-a constatat că la caz ea constituie suma de 106000 lei, iar potrivit cursului valutar stabilit de Banca Națională a Moldovei la data de 24 aprilie 2013, 5000 euro pretinse prin tâlhărie de la Ianac Ana și Vîlcu Pavel, constituia suma de 79700, sumă de bani care nu se încadrează în limitele proporții mari și evident nu se încadrează și în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a constatat că, mijloacele de probă administrate în cauză cu referință la pretinderea sumei de 10 000 euro de către inculpați nu reprezintă dovezi convingătoare de vinovăție a inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (5) Cod penal, nu au forța necesară pentru a răsturna principiul convingerii în afara oricărui dubiu ce operează în favoarea inculpatului.

Cu referire la recursul declarat de către inculpatul Col Aleftin, instanța de apel a considerat că este nefondat, deoarece versiunea acestuia, precum că nu a participat la săvârșirea infracțiunii, nu coroborează cu probele analizate în speță, și anume cu declarațiile inculpaților Avtutov Vladislav, Russu Valerii și partea vătămată Vîlcu Pavel, toți trei indicând că Col Aleftin a comis faptele lui incriminate, și în atare situație, nu se poate dispune achitarea inculpatului Col Aleftin pentru săvârșirea infracțiunii deduse judecării, atâta timp cât probele dosarului confirmă fără dubii vinovăția sa, sub forma de intenție directă.

Aționând în limitele apelului declarat de către inculpatul Col Aleftin, instanța de apel, lecturând conținutul sentinței contestate, a menționat că, acesta a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (3) lit. c), d) Cod penal, însă instanța de apel a considerat că această încadrare este greșită, deoarece, din materialele dosarului rezultă că inculpatului nu i-a fost înaintată această învinuire, ceea ce este o încălcare vădită a limitelor judecării cauzei penale, întrucât aceasta se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Totodată, instanța de apel, în vederea asigurării dreptului la un proces echitabil, a admis parțial solicitarea inculpatului Col Aleftin, dispunându-se audierea martorilor XXXXXX și XXXXXX, punând pe seama părții apărării obligația de a asigura prezența persoanelor pentru a fi audiate în instanța de apel. Ulterior, constatând că partea apărării nu a asigurat prezența numiților XXXXXX, XXXXXX, instanța de apel a dispus aducerea forțată a martorilor. Potrivit materialelor prezentate de poliție, aducerea forțată a martorilor XXXXXX și XXXXXX nu a putut fi asigurată pe motivul plecării peste hotarele Republicii Moldova și respectiv internării în spital pentru tratament.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, prin hotărârea atacată s-a dispus încasarea din contul inculpatului plata cheltuielilor de judecată la efectuarea expertizei medico-legale psihiatrice în sumă de 840 lei, considerând că această concluzie este incorectă, deoarece, făcând trimitere la prevederile art. 143 Cod de procedură penală, a reținut că expertiza medico-legală psihiatrică a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea constatării gradului de responsabilitatea a inculpatului Col Aleftin, fiind acțiune procesuale ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii, și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiuni care sunt puse în sarcina părții acuzării.

Astfel, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

În speță, instanța de apel a mai reținut că după trimiterea în judecată a inculpatului, mijloacele de probă administrate în faza de judecată nu au consolidat acuzarea din actul de sesizare, ci dimpotrivă nu au mai susținut-o, fapt care a determinat procurorul să pornească urmărirea penală în privința părții vătămate Ianac Ana în baza art. 312 Cod penal.

În concluzie, instanța de apel, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblul, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, a considerat că învinuirea înaintată inculpatului Col Aleftin în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (5) Cod penal nu și-a găsit confirmarea din probele prezentate, din care considerente acțiunile inculpatului Col Aleftin au fost reîncadrate în baza prevederilor art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal - *tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unor persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțite de violență periculoasă pentru viață sau sănătatea persoanei agresate și de amenințare cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de mai multe persoane, de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu folosirea altor obiecte în calitate de armă, cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății.*

În speță, instanța de apel a constatat cu certitudine că Col Aleftin, Russu Valerii și Avtutov Vladislav, la data de 24 aprilie 2013, ora 02.00, acționând prin înțelegere prealabilă, având scopul de a sustrage prin atac tâlhăresc suma de 5000 euro, înarmându-se cu o tijă metalică, fiind deghizați cu cagule și mănuși, au pătruns în domiciliul din XXXXXX, ce aparține lui Costandoglo Zinaida, unde Col Aleftin i-a aplicat lui Vîlcu Pavel o lovitură peste față cu ranga metalică, apoi toți trei au intrat în una din odăile casei, unde toți trei inculpați i-au aplicat lui Ianac Ana, cu mâinile și cu un pantof lovituri în regiunea capului și peste diferite părți ale corpului, acțiuni ce erau însoțite de amenințări cu răfuiala fizică asupra acesteia și aplicarea violenței fizice în privința copilului ei minor, XXXXXX, pe care l-au luat cu forța de la aceasta și l-au dus în altă odaie. Apoi, Col Aleftin i-a legat lui Ianac Ana pe cap un pulover, inclusiv mâinile și picioarele, iar Avtutov Vladislav i-a stropit degetele de la picioare cu apă de colonie și, sub amenințarea de a-i da foc la degete, i-au cerut bani. Negăsind și neprimind bani, Col Aleftin, Avtutov Vladislav și Russu Valerii, i-au înapoiat numitei Ianac Ana minorul XXXXXX, iar Col Aleftin, continuând-și acțiunile sale, a aruncat peste ambii un covor și a aplicat lui Ianac Ana lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului, iar față de Vîlcu Pavel a aplicat violență prin efectuarea multiplelor tăieturi cu foarfecă pe mâini, cauzând-i în ansamblu vătămări corporale grave, iar lui Ianac Ana, în ansamblu vătămări corporale ușoare, ce au provocat dereglarea sănătății pe un termen nu mai mare de 6 zile.

În timpul atacului, Avtutov Vladislav, Col Aleftin și Russu Valerii, în mod deschis au sustras telefonul mobil de model „Nokia M095”, în valoare de 1200 lei, ce aparținea lui Ianac Ana, astfel, cauzându-i un prejudiciu material.

De asemenea, în privința lui Col Aleftin i-a fost înaintată învinuirea în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, pentru faptul că, în una din zilele lunii aprilie 2013 (data

concretă nefiind stabilită) aproximativ la ora 19.00, din interes material, cu scopul de a sustrage bunurile altei persoane, aflându-se în locuința lui Calciu P., situată pe str. Chirova 386, s. Cazaclia, în mod deschis a sustras de la Bannova Anna telefonul mobil de model Nokia 2630 în valoare de 500 lei, cauzându-i ultimei un prejudiciu material la suma de 500 lei.

Instanța de apel a menționat că, în cadrul examinării cauzei, partea vătămată Banova Ana a depus cerere, solicitând încetarea procesului penal în privința lui Col Aleftin, în legătură cu împăcarea părților, deoarece dânsa l-a iertat. Inculpatul Col Aleftin, fiind de acord cu această cerere.

Astfel că, instanța de apel, notificând prevederile art. 332 alin.(1) Cod de procedură penală, precum și art. 109 alin.(1) Cod penal, a conchis că, concluzia primei instanțe, de a înceta procesul penal, este corectă, indicând că infracțiunea incriminată lui Col Aleftin în baza art. 187 alin.(1) Cod penal, conform art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria celor mai puțin grave, iar legea permite împăcarea părților.

În ce privește pedeapsa stabilită inculpatului Col Aleftin pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie, instanța de apel, notificând prevederile art. 62 alin. (2), 75 alin.(1) Cod penal, a considerat că prima instanță nu a acordat deplină eficiență principiilor de individualizare a pedepsei și nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art. 16 alin. (4) Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior a fost condamnat pentru săvârșirea diferitor infracțiuni, antecedentul nefiind stins, nu are loc permanent de trai, se caracterizează negativ, se află la evidența medicului psihiatru (f.d.49, vol.1), circumstanțe care atenuază răspunderea acestuia nu au fost reținute, dar a fost reținută circumstanța agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnat pentru alte infracțiuni, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Reieșind din circumstanțele indicate supra, precum și faptul că, în acțiunile inculpatului Col Aleftin se reține starea de recidivă, instanței de apel a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea vinovatului este posibilă cu stabilirea unei pedepsei sub formă de închisoare, și totodată, menționând că prin Legea din 21 iunie 2013 a fost modificată sancțiunea art. 188 Cod penal, în sensul agravării, instanța de apel a considerat oportun de a fi aplicate prevederile art.10 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i inculpatului Col Aleftin pedeapsa în limitele prevăzute de legea anterioară, care prevedea o pedeapsă mai ușoară.

**15.** Decizia instanței de apel pronunțată integral la data de 05 mai 2017 este atacată cu recurs ordinar de inculpatul Col Aleftin, la 18 mai 2017, care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, pe motiv că nu au fost cercetate probele solicitate de el, ce confirmă nevinovăția sa de cele incriminate, iar probelor administrate în speță nu au fost apreciere în modul corespunzător.

16. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de inculpat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate ca fiind legală și întemeiată.

17. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Analizând recursul declarat de către inculpat, Colegiul penal constată, că acesta nu invocă careva temeii prescris în art. 427 Cod de procedură penală, însă solicită achitarea, pe motiv că nu a săvârșit infracțiunea pentru care a fost condamnat, temeiul de drept prescris în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temeii include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Col Aleftin Gheorghe a fost pus sub învinuire în baza art. 188 alin. (5) Cod penal - *tâlhăria, adică atacul săvârșit în scopul sustragerii bunurilor în proporții deosebit de mari, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, cu amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de trei persoane deghizate, prin pătrundere în încăpere, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu vătămarea gravă a integrității corporale*, însă prima instanță a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 188 alin. (3) lit. c), d) Cod penal, deoarece partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente privind prezența în acțiunile inculpatului a calificativului „*atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor în proporții deosebit de mari*”.

Ulterior, la rejudecarea cauzei, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și a conchis că acțiunile inculpatului Col Aleftin urmează a fi încadrate în baza art.188 alin.(3) lit. c) Cod penal, cu indicii calificativi: *tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor, însoțite de violență periculoasă pentru viață sau sănătatea persoanei agresate ori de*

*amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două sau mai multe persoane, de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu folosirea altor obiecte în calitate de armă, cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.*

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a casat parțial hotărârea primei instanțe, în partea constatării vinovăției și stabilirii pedepsei acestuia, precum și în partea încasării cheltuielilor de judecată cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, deoarece la rejudecarea cauzei a ținut cont de prevederile art. 436 alin.(2) Cod de procedură penală și respectând cerințele art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 14 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs menționează, că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia au constituit obiect de examinare la rejudecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Totodată, Colegiul penal relevă că, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțe, acestea fiind atribuțiile exclusive al instanțelor de fond și de apel.

Cu referire la alegațiile inculpatului, precum că instanța de apel neîntemeiat a respins demersul înaintat de el, prin care s-a solicitat audierea martorilor indicați în cererea de apel declarată, astfel, fiind încălcat dreptul la apărare, Colegiul penal le consideră nefondate, deoarece în decizia sa, instanța de apel a indicat că: *„...în vederea asigurării dreptului la un proces echitabil, a dispus admiterea parțială a cererii inculpatului Col Aleftin privind audierea numiților XXXXXX, XXXXXX, punând pe seama părții apărării obligația de a asigura prezența persoanelor pentru a fi audiate în instanța de apel. Ulterior, constatând că partea apărării nu a asigurat prezența numiților XXXXXX, XXXXXX, Colegiul penal a dispus aducerea forțată a martorilor. Potrivit materialelor prezentate de poliție, aducerea forțată a numiților XXXXXX, XXXXXX nu a putut fi asigurată pe motivul plecării peste hotarele Republicii Moldova și respectiv internării în spital pentru tratament.”* (f.d.294, vol. VI).

Instanța de recurs menționează că, această motivare este bazată pe procesul-verbal al ședinței de judecată întocmit în instanța de apel (f.d.213, 220-221, 264-265, vol. VI).

Colegiul penal ține să remarce, că instanța de apel în decizia pronunțată a calculat în mod eronat valoarea prejudiciul cauzat prin infracțiune, raportându-l nu la salariul mediu lunar pe economie prognozat la momentul săvârșirii infracțiunii, dar la salariul mediu lunar pe economie prognozat la momentul pronunțării deciziei, astfel stabilind în mod eronat, că valoarea prejudiciului nu constituie proporții mari (79700 lei : 3850 lei ( salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul

2013) = 20.70 salarii medii lunare pe economie, ceea ce constituie proporții mari).

Însă, ținând cont de faptul că, acuzarea de stat nu a contestat cu recurs ordinar decizia pronunțată la caz, instanța de recurs nu va interveni în soluție pentru a nu agrava situația inculpatului în propriul recurs.

Ținând cont de cele expuse supra, instanța de recurs conchide, că în speța examinată n-a fost constatată prezența a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar, declarat de inculpatul Col Aleftin Gheorghe se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

**18.** În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

#### **DECIDE:**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Col Aleftin Gheorghe** împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 martie 2017, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **25 august 2017**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Filincova Svetlana

Judecător

Bejenaru Iurie